

# ΣΤΗ ΧΑΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗ ΦΕΞΗ

Του Σωτήρη Μανταλβάνου

## Θάλασσες μονάχες



Τουλάχιστον για δυο δεκαετίες που επισκέπτομαι την πατρίδα, με τρώει αυτός ο καημός. Ο καημός των άδειων Ελληνικών θαλασσών. Προβαίνεις σ' ακροτήρι, οδηγείς σε κάποια παραλιακή και πλεύμενο πουθενά... Αν δεν υπήρχαν και τα πλοία, τα οποία συνδέουν τα νησιά, τα Ελληνικά πελάγη θα ήταν πραγματικά έρημα.

Αφορμή παίρνω από το άρθρο της Βίβιαν Μόρρις (14.4.13) σχετικά με τον ιστιοπλοϊκό Όμιλο Μυτιλήνης, ο οποίος δυσκολεύεται να σταθεί στα πόδια του, λόγω οικον. δυσκολιών και ζητά και τη δική μας βοήθεια.

Η ενίσχυση ενός ιστιοπλοϊκού ομίλου δε λύνει το πρόβλημα, που λέγεται αδιαφορία εκ μέρους της πλειοψηφίας των Ελλήνων για τα θαλασσινά σπορ γενικά.

Οι περισσότεροι συμπατριώτες μας πηγαίνουν στη θάλασσα να κολυμπήσουν, να πάρουν χρώμα για να ...αρέσουν, να δουν "ηλιοβασιλέματα γεμάτα αναμνήσεις..." κι εκεί σταματούν.

Τις δεκαετίες του '50 και '60 όποιος είχε αμάξι, έπαιζε με τα κλειδιά... για να βλέπεις ποιον είχες απέναντί σου. Όταν τα όμορφα χρόνια των δανείων -1985 -2008 -αμάξι είχε κι η κουτσή Μαριώ, οι "πετυχημένοι" έπρεπε ν' αγοράσουν πλεύμενο, για λόγους γοήτρου κι ας μη γνώριζαν οι περισσότεροι ούτε τους οχτώ καιρούς στο ρολόι των αερίδων, τέρμα Αιόλου.

Η ζωή των αρχαίων Ελλήνων ( για τους κατοίκους των νησιών και των παραλίων μιλάμε) ήταν ζυμωμένη με τη θάλασσα. Τα πλοία τους διέσχισαν τη Μεσόγειο από Κολχίδα ως τις Ηράκλειες στήλες ( ο Πυθέας έφτασε μέχρι και Β. Νορβηγία) δίνοντας και φέρνοντας εμπορεύματα, μα και γνώση, πλαταίνοντας έτσι τους ορίζοντες του μυαλού. Με τα μικρά πλοία τους, χωρίς πυξίδα και τη σημερινή τεχνολογία, αντιμετώπισαν Σκύλες και Χάρυβδες, Σειρήνες και Συμπηγάδες και κουβάλησαν Μήλα των Εσπερίδων και Χευσόμαλλα δέρατα...

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι, σχεδόν όλες οι πολιτείες, οι οποίες διακρίθηκαν στις τέχνες και τα γράμματα, ήσαν παράλιες.

Οι ελεύθεροι πολίτες αποφεύγανε τις χειρονακτικές εργασίες ως βάνουσσες, όμως δεν άραζαν στα καφενεία, αλλά γυμνάζονταν κάθε μέρα στα γυμναστήρια και όταν το καλούσαν οι περιστάσεις, κρατούσαν, με γερό μπράτσο ακόντιο και ασπίδα ή έδιναν φτερά, με τα κουπιά, στις λαμπρές τριήρεις.

Αγαπούσαν τόσο πολύ τα πλοία τους, ώστε τα βλέπανε σαν συντρόφους. Οι Φαιάκες καμαρώνουν για τα υπέροχα σκαριά τους και λένε ότι αυτά "βρίσκουν μόνα τους τη σκέψη των ανθρώπων και αυτοκυβερνιόνται."

Η Αργώ, της οποίας την πρύμνη είχε φτιάξει η Αθηνά από ξύλο της Δωδωναίας βελανιδιάς, μιλά, προκειμένου να ειδοποιήσει τους Αργοναύτες για τους επερχόμενους κινδύνους...

Οι νέοι και νέες της Ελλάδας σήμερα, ελάχιστα (οι μάλλον ελάχιστοι) ασχολούνται με τη θάλασσα και γενικά με την άθληση. Πώς θα "πλάσει σιδερένιο κι άξιο το κορμί..." αν τις πολύτιμες και ανεπίστροφες ώρες τις περνά ο νέος και η νέα με κενό, άχαρο κουβεντολόι, στις καφετέριες!

Η Ελλάδα έχει 15.000 χιλιόμετρα παραλίες. Πόσο τις εκμεταλλεύεται;

Από την Κόρινθο ως την Πάτρα, όλη η παραλία ( 150 χιλιόμετρα) είναι σχεδόν χτισμένη όλη, κι όμως δε βλέπεις λευκό πανάκι ή ένα κουπί να σπάει τη μονοτονία του γαλάζιου της θάλασσας και σε πλακώνει μια αβάσταχτη μελαγχολία.

Υπάρχει ιστιοπλοϊκός και κωπηλατικός όμιλος στην Κόρινθο. Γιατί όχι και στο Κιάτο, το Ξυλόκαστρο και τις δεκάδες τα υπόλοιπα χωριά; Γιατί να μη γεμίζει ( τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες, έστω) ο κόλπος από βάρκες με κουπί ή με πανί, προερχόμενες από τις διάφορες Κοινότητες, σε μια ευγενή άμιλλα;

Πού είναι η Στερεά Ελλάδα με το, πάλαι ποτέ αχτύπητο στη θάλασσα, Γαλαξίδι; Πού η Ναύπακτος; η Ιτέα; η Άμφισσα;, να συναγωνιστούν με την Πελοπόννησο;

Γιατί είναι έρημος ο Πατραϊκός, ο Αμβρακικός, ο Παγασητικός (η πατρίδα των Αργοναυτών), ο Βόρειος και Νότιος Ευοϊκός, ο Θερμαϊκός και οι άλλοι αμέτρητοι κόλποι και τα νησιά της πατρίδας;

Η ενασχόληση με τη θάλασσα, -χωρίς αυτό να είναι αυτοσκοπός- φέρνει και Ολυμπιακά μετάλλια. Έχουμε κερδίσει κάποια, θα μπορούσε όμως να είναι ασυγκρίτως περισσότερα.

Έχουμε ένα θησαυρό στα χέρια μας και δεν τον εκτιμούμε όσο πρέπει. Ποιος θα μας πει πόσες χιλιάδες ακίνητα έχουν αγοράσει οι ξένοι, οι οποίοι γνωρίζουν να εκτιμούν την αξία της θάλασσας, σε συνδιασμό με τον ήλιο και το κλίμα; Στη Κέρκυρα, μόνον οι Γερμανοί έχουν αγοράσει 12.500 ακίνητα, και οι Εμίρηδες (καθόλου κακομοίρηδες) αγοράζουν νησιά με τη ντουζίνα... "Η Ελλάδα των 7 θαλασσών και των 5 Ηπείρων!" απουσιάζει ουσιαστικά από τη θάλασσα.

Αν έτσι θέλουν την Ελλάδα οι Έλληνες, εμείς τί μπορούμε να κάνουμε;

Μιλάμε για τις θάλασσες και μιας και δεν έχουν αυτές φωνή να διαμαρτυρηθούν για την εγκατάλειψη, βγαίνω και πάλι εγώ Διαμαρτυρόμενος.